

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-1333-14/2025. számú ügyben,
rendőrségi panaszeljárás tárgyában.
(előzmény ügy: RI-AJBH-423/2023.)

Érintett szerv: Gödöllői Rendőrkapitányság

2025.

Az eljárás megindítása

..... (..... sz. alatti lakos, a továbbiakban: panaszos) beadványában sérelmezte, hogy hiába kérte többször a Rendőrkapitányság segítségét volt férje viselkedése miatt, a rendőrség nem intézkedett érdemben. A panaszos úgy hiszi, a rendőrök és volt férje „összejátsszanak”.

Tekintettel arra, hogy a panasz tárgya a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedés, illetve annak elmulasztása volt, az e bekezdés b) pontja alapján – figyelemmel az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. § (1) bekezdésének f) pontjára és 39/F. §-ában foglalt hatásköri szabályokra – vizsgálatot indítottam.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (2) bekezdése a rendőrségi panaszok esetében is főszabályként rögzíti, hogy az alapvető jogok biztosa a vizsgálatáról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket, valamint a III. fejezet szerinti intézkedést.

Az alapvető jogok biztosának vizsgálata kifejezetten az alapjogi visszasságok feltárására irányul. A hatásköri szabályok alapján nincs lehetőségem arra, hogy az alapjogsérelemként vagy annak közvetlen veszélyeként nem értékelhető jogsértések tárgyában döntést hozzak.

A panaszos 2019-ig visszamenőlegesen kifogásolta a Rendőrkapitányság munkáját. Figyelemmel az Ajbt. 39/I. §-ára, a panasz benyújtásától számított egy éven túli sérelmek elkésztnek minősülnek, és ekként Rtv. 92. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti rendőrségi panaszeljárásban nem vizsgálhatóak.

Az alkalmazott jogforrások

- Magyarország Alaptörvénye;
- Ajbt.;
- Rtv.;
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet [a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat];
- A közterületen szolgálatot teljesítő állomány részére a „birtokvita típusú” rendőri intézkedésekre vonatkozó 29000/29609-1/2021.ált. sz. módszertani útmutató [a továbbiakban: Módszertani Útmutató].

A tényállás megállapításai

A panasz kivizsgálása során, a panasz és az ahhoz csatolt iratok részletes áttekintését követően, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kértem a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint kértem, hogy küldjék meg az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

A panaszban foglaltak, valamint a rendőrségi adatszolgáltatás alapján rendelkezésre álló információk szerint az alábbi tényállás állapítható meg.

1. A panaszos a vizsgált időszakban 5 alkalommal kért rendőri segítséget a segélyhívón keresztül, ezek közül egy alkalommal névtelenül, ugyanakkor telefonszáma és címe alapján beazonosították. Ezen túl a panaszos volt férje 2 alkalommal kért rendőri segítséget.

A Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint, mivel mindegyik vizsgált segélykérés az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, így a helyszíni rendőri intézkedés egyik esetben sem maradt el.

A Rendőrkapitányság vezetője tájékoztató levelében a következőt jegyezte meg: „Mindkét fél valós, vagy valósnak vélt sérelmeinek orvoslásai miatt teszi a bejelentéseket a 112-es segélyhívóra. Feljelentés egyik fél részéről sem történt.”

2. A segítségkérések, valamint az azok alapján kezdeményezett intézkedések mindegyike az egyazon ingatlanon élő panaszos és volt férje közötti személyes konfliktusra vezethetőek vissza (személyes összetűzések, gázfogyasztás, postaláda megrongálása és egyéb ingatlanhasználati viták).

Az egyes intézkedésekről készült rendőri jelentések, feljegyzések és esetadatlapok alapján az rendőrök minden esetben meghallgatták mind a panaszost, mind pedig a volt férjét, ellenőrizték a helyszíni körülményeket, majd – miután további intézkedésre, beavatkozásra okot adó körülményt (bűncselekményt, szabálysértést, esetleg magánérdekek védelmét szolgáló azonnali beavatkozást igénylő helyzet) nem észleltek – a szükséges felvilágosítás adásával zárták az intézkedéseket.

3. A Rendőrkapitányság vezetője hangsúlyozta, hogy a vizsgált intézkedésekben érintett rendőrök egyike sem áll kapcsolatban a panaszos volt férjével. Ezzel együtt a rendőrök ismerik a panaszost és volt férjét, mivel számos alkalommal intézkedtek már az egymással szembeni bejelentéseik alapján.

A vizsgálat megállapításai

1. A rendelkezésre álló információk alapján tisztázott tényállás alapján megállapítható, hogy a rendőrök a segítségkérések alapján – az Rtv. 13. § (1) bekezdésének megfelelően – mindegyik vizsgált esetben intézkedést kezdeményeztek, tisztázták a tényállást a helyszínen, majd az intézkedést – mivel szabálysértés, bűncselekmény vagy magánérdek védelmét szolgáló azonnali beavatkozást igénylő helyzet nem merült fel – a szükséges felvilágosítás megadásával zárták. *Ennek megfelelően úgy foglaltam állást, hogy a rendőrséget a panaszos bejelentésének kezelése tekintetében visszásságot eredményező mulasztás nem terheli.*

2. A rendelkezésre álló információk alapján körvonalazódó tényállás alapján nem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztotta volna a rendőrök részrehajló intézkedésére vonatkozó panaszosi állítást. Éppen ellenkezőleg, a rendőri jelentések és feljegyzések tartalma arra enged következtetni, hogy az érintett rendőrök hozzáállása a felekhez alapvetően azonos. Ennek megfelelően elfogadtam a Rendőrkapitányság álláspontját, és *úgy foglaltam állást, hogy a rendőri intézkedés nem volt részrehajló.*

A vizsgálat zárása

Alapjogi visszásság hiányában az Ajbt. 2. § (7) bekezdése, illetve az Ajbt. III. fejezet 11. alcíme szerinti intézkedések alkalmazását mellőzöm.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (4) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa a jelentést, illetve a (3) bekezdés szerinti elutasítást megküldi – az intézkedéssel érintett rendőri szerv kilététől függően – az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv

főigazgatója, a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója vagy az idegenrendészeti szerv főigazgatója számára.

Az érintett rendőrségi vezető (jelen esetben az országos rendőrfőkapitány) a rendőrségi panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. hivatkozott 92. §-ának (1) bekezdésére, valamint az Ajbt. 39/K. §-ának (1) bekezdésére – közigazgatási hatósági eljárásban fog döntést hozni, amely döntést a panaszos – amennyiben azzal nem ért egyet, illetve annak eredményével nem elégedett – közigazgatási perben később megtámadhat.

Budapest, 2025. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos